Alevîlerle Sünniler neden kardeş olmalılar?

“Alevîlik ne zaman başladı? Hz. Ali’nin sağlığında var mıydı? Cem evi bir mâbet midir? Bir kısım Alevîlerle komşuluk yaptık. Komşuluk münasebetleri çok iyi. Alevî kardeşlerimizle münasebetlerimiz nasıl olmalı?”
Alevîlik, Âl-i Beyt muhabbetini esas alan bir dinî yorumdur.

Âl-i Beyt, Peygamber Efendimiz’in (asm) pak ailesi ve mübarek neslidir. İmam-ı Ali efendimiz (ra) ile devam etmiştir. Bu pak nesle Ehl-i Beyt de denmiştir.

Ehl-i Beyti sevmeyi Kur’ân emretmiştir. Buyurulur ki: “De ki, vazifem karşılığında sizden hiçbir ücret istemiyorum. Sizden istediğim ancak akrabaya sevgi ve ehl-i beytime muhabbettir.”1

Peygamber Efendimiz (asm), sevgili torunları Hazret-i Hasan’a ve Hazret-i Hüseyin’e karşı küçüklüklerinde fevkalâde şefkat göstermiş ve çok büyük ehemmiyet vermişti. Bunun nedeni Bediüzzaman’a göre, cibillî olmaktan çok, Hazret-i Hasan ve Hazret-i Hüseyin Efendilerimizin ehl-i beytin mümessilleri olmalarıdır.

Nitekim İslam ümmeti de her namazda teşehhütten sonra Peygamber Efendimiz’e (asm) salâvat getirirken, Peygamber Efendimiz’in (asm) ehl-i beytine ve âl-i beytine de selam ve rahmetle dua ederler.2

Alevîlik Ne Zaman Ortaya Çıktı?

Hazret-i Ali Efendimiz (ra) dördüncü halifedir. Kendisini sahabe-i kiram halife seçti. Bu sırada Şam valisi Muaviye de kendisine biat edenleri kabul etti ve kendisini halife ilan etti. Muaviye Hazret-i Ali’ye (ra) biat etmedi ve Hazret-i Ali ile

savaştı.

Gerek o dönemde Sıffîn'de Hazret-i Ali'ye karşı, sonrasında Kerbelâ'da Hazret-i Hüseyin'e karşı yapılan savaşlar, gerekse daha sonra bazı Emevî halifelerinin ehl-i beyte karşı zalimce tutumları nedeniyle Hazret-i Ali Efendimize (ra) ve onun pak nesli Âl-i Beyte karşı Müslümanlarda sevgi ve hürmete dayalı nezih bir sahip çıkma ve taraftarlık meydana geldi. Bu taraftarlık zamanla itikadî, amelî ve siyasî yeni yorumları da içine alarak genişledi ve farklı kollara ayrıldı. Farklı yorumlar halinde günümüze kadar geldi.

AlevÎler ve Sünniler Ehl-i Tevhittirler

Alevîler Müslüman'dırlar. Tek Allah'a inanırlar. Hazret-i Muhammed'i (asm) son peygamber olarak tasdik ederler. Hazret-i Ali'yi imam, pir veya şah-ı velayet kabul ederler. Hazret-i Ali'nin (ra) yolunu On İki İmamın devam ettirdiğine inanırlar. Ayinlerini cem evinde yaparlar.

Alevîlik ve Sünnîlik aslında aynı değerleri savunurlar. Alevîliğin ve Sünniliğin yüz yıllardır birbirine muarız iki yorum gibi sunulması, Müslümanlar arasına fitne atmak isteyen zındıka komitelerinin işinden başka bir şey değildir. Bunu Müslüman halkımız çok iyi fark etmiş ve zındıkanın ekmeğine yağ sürmemiştir. Yüz yıllar boyu Alevîler ve Sünnîler iç içe yaşamışlar ve örnek komşuluklar yapmışlardır. Ve yapmaya devam edeceklerdir.

Alevîlerin cem evini dergâh yapmaları camie karşı bir tavır değildir ve olmamalıdır. Cami bütün Müslümanların mabedidir.

Günümüzde Alevîlerle Sünnilerin, aralarındaki sathî ayrılıkları bir tarafa bırakıp kardeş olmaktan başka seçenekleri yoktur. Bediüzzaman Hazretleri Alevîleri ve Sünnileri bir ve beraber olmaya çağırıyor. Diyor ki:

"Ey ehl-i hak olan ehl-i sünnet ve Cemaat! Ve ey Âl-i Beytin muhabbetini meslek ittihaz eden Alevîler! Çabuk bu mânâsız ve hakikatsiz, haksız, zararlı olan nizaı aranızdan kaldırınız. Yoksa şimdiki kuvvetli bir surette hükmeyleyen zındıka cereyanı, birinizi diğeri aleyhinde alet edip, ezmesinde istimal edecek. Bunu mağlûp ettikten sonra, o aleti de kıracak. Siz ehl-i tevhit olduğunuzdan, uhuvveti ve ittihadı emreden yüzer esaslı rabıta-i kudsiye mabeyninizde varken, iftirakı iktiza eden cüz'î meseleleri bırakmak elzemdir."3

DİPNOTLAR:
1. Şura Suresi: 23
2. Bediüzzaman, Alevilik ve Ehl-i Beyt Risalesi, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul, 2014, s. 26, 30
3. Bediüzzaman, Lem'alar, Yeni Asya Neşriyat, İstanbul, 2005, s.52